

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methodology) ดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อพัฒนาและประเมินผลการทดลองใช้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา: กรณีศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์

ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยนี้แบ่งขั้นตอนการวิจัย ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัย

ที่ออกนอกกระบวนราชการ

1. การศึกษารอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เป็นการศึกษากรอบแนวคิด หลักการ กฎหมาย พระราชบัญญัติและระเบียบเกี่ยวกับการออกนอกกระบวนของมหาวิทยาลัย

2. ศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการวิเคราะห์หลักการ และมาตรฐานเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมของประเทศในแถบเอเชีย และภาคพื้นอื่นๆ

3. การสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่ออกนอกกระบวนราชการและเกี่ยวกับความคิดเห็น และประสบการณ์ในการนำกระบวนการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมมาใช้ในมหาวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดและพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้าน

ความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา ฉบับร่าง และการวิพากษ์จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

เป็นขั้นตอนการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ฉบับร่าง ตามบริบทของมหาวิทยาลัยบูรพา โดยดำเนินการดังนี้

1. การสังเคราะห์เพื่อบูรณาการกระบวนการความรับผิดชอบต่อสังคมและการวางแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ฉบับร่าง

2. การวิพากษ์แนวทางการบริหารจัดการ โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 ท่าน

3. การปรับปรุงแนวทางการบริหารจัดการจากข้อเสนอแนะและผลการวิพากษ์ของผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยจะได้นำแนวทางที่ปรับปรุงไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาคุณนิพนธ์ ก่อนนำเสนอ ฉบับจริง

ขั้นตอนที่ 3 การสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้ทดลองใช้แนวทางการบริหารจัดการ เชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

โดยนำแนวทางการบริหารจัดการ ที่พัฒนาขึ้นซึ่งเป็นฉบับจริงที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับส่วนงานของมหาวิทยาลัยบูรพา 1-2 ส่วนงานที่สนใจ เพื่อทดสอบประสิทธิภาพ และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการตามรูปแบบด้วย เช่น นโยบายมหาวิทยาลัย นโยบายของส่วนงาน การบริหารจัดการทรัพยากร การสนับสนุน ความร่วมมือ เทคโนโลยี เสี่ยงสะท้อนจากผู้รู้รูปแบบหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นขณะดำเนินการวิจัย การประเมินผล ดำเนินการประเมินผล ขณะดำเนินการและ หลังการดำเนินการทดลองใช้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งจะได้ดำเนินการประเมินผล ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความมีคุณค่า ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และความเหมาะสมของแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมกับระดับการปฏิบัติงานจริงของผู้บริหารและบุคลากรของส่วนงานในสังกัด มหาวิทยาลัยบูรพา
2. การประเมินผลลัพธ์ของการใช้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ตามตัวชี้วัดของโครงการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา
3. การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา ในการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา

รายละเอียดการดำเนินการวิจัยในแต่ละขั้นตอนของการวิจัยประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนของการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ที่ออกนอกระบบราชการ

1. การศึกษาเอกสาร

การศึกษารอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เป็นการศึกษากรอบแนวคิด หลักการ กฎหมาย พระราชบัญญัติและระเบียบเกี่ยวกับการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัย

ประชากร คือ เอกสาร หนังสือ ตำราและข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ เอกสาร หนังสือ ตำราและข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และความทันสมัยของข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวิเคราะห์เอกสารซึ่งประกอบด้วยประเด็นการวิเคราะห์ และรายการวิเคราะห์เพื่อสรุปสาระสำคัญ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการ โดยการรวบรวมเอกสาร บทความทางวิชาการ ตำรา ผลงานทางวิชาการและจากฐานข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการศึกษา วิเคราะห์ และสรุปประเด็น ในแบบวิเคราะห์เอกสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปสาระสำคัญจำแนกและเรียบเรียง รายการตามแบบวิเคราะห์เอกสาร แล้วสรุปกรอบแนวคิดในการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับ ของรัฐ

2. ศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการวิเคราะห์หลักการ และมาตรฐานเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมของประเทศในแถบเอเชีย และภาคพื้นอื่น ๆ

ผู้วิจัยทำการศึกษาหลักการและมาตรฐานเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาความรับผิดชอบต่อ สังคมของประเทศในแถบเอเชียและภาคพื้นอื่น ๆ เช่น

2.1 สภาธุรกิจโลกเพื่อการพัฒนา (The World Business Council for Development: WBCSD)

2.2 คณะกรรมาธิการยุโรป (The European Commission)

2.3 ข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ (UN Global Compact)

2.4 องค์การพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (The Organization for Economic Co-Operation and Development: OECD)

2.5 มาตรฐานการรายงานผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Governance-Report on the Observance of Standards and Codes: CG-ROSC)

2.6 สมาพันธ์ภาคพื้นยุโรปเพื่อการบริหารจัดการคุณภาพ (European Foundation for Quality Management: EFQM Excellence Model)

2.7 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.)

2.8 เครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เอเชีย (ประเทศไทย) (Social Venture Network Asia: SVN)

2.9 สถาบันไทยพัฒน์ (ThaiCSR)

ประชากร คือ เอกสาร หนังสือ ตำราและข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องการแนวคิดต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ เอกสาร หนังสือ ตำราและข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องการแนวคิดต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด หลักการและมาตรฐานเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมและความทันสมัยของข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวิเคราะห์เอกสารซึ่งประกอบด้วยประเด็นการวิเคราะห์และรายการวิเคราะห์เพื่อสรุปสาระสำคัญ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการ โดยการรวบรวมเอกสาร บทความทางวิชาการ ตำรา ผลงานทางวิชาการ ผลงานการวิจัยและจากฐานข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการศึกษา วิเคราะห์ และสรุปประเด็นในแบบวิเคราะห์เอกสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปสาระสำคัญจำแนกและเรียบเรียงรายการตามแบบวิเคราะห์เอกสาร แล้วสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของความรับผิดชอบต่อสังคมและกระบวนการในการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคม

3. การสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบราชการเกี่ยวกับความคิดเห็นและประสบการณ์ในการนำกระบวนการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมมาใช้ในมหาวิทยาลัย

ประชากร คือ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบราชการ 7 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบ 7 แห่ง วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) จากเกณฑ์ของการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยใหม่จำนวน 7 แห่งข้างต้น จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบต่อการนำกระบวนการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมมาใช้ในมหาวิทยาลัยโดยผู้วิจัยจัดเตรียมข้อมูลการศึกษาค้นคว้าปรัชญาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม บทบาทของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อประกอบการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหาร ซึ่งในการสัมภาษณ์จริงจะมีได้ติดอยู่กับกรอบหรือประเด็นการสัมภาษณ์ที่เตรียมไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลุ่มผู้บริหารที่จะแสดงความคิดเห็นและคาดการณ์แนวโน้มที่เป็นไปได้ของการนำกระบวนการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย

คุณภาพของเครื่องมือ

ความเที่ยงตรง (Validity) ดำเนินการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ โดยการนำแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและการวิจัย เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ โดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กล้า ทองขาว
2. รองศาสตราจารย์ ดร.คุณวุฒิ คนฉลาด
3. รองศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิทย์ สมพงษ์ธรรม
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี รอดจากภัย
5. นายแพทย์พิสิษฐ์ พิริยาพรรณ

นำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทุกคนที่ประเมินมารอกลงในแบบวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์เพื่อหาค่าเฉลี่ย สำหรับข้อคำถามแต่ละข้อใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์

(Index of Item-Objective Congruence)

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม ดังนี้

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 – 1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการติดต่อขอสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และทำการขออนุญาตบันทึกการสัมภาษณ์ด้วยการจดบันทึกและ/หรือการบันทึกเทป

ซึ่งมีรายนามผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

1. ศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ อุปถัมภ์	อธิการบดี มหาวิทยาลัยบูรพา
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สันชัย อินทพิชัย	รองอธิการบดีฝ่ายส่งเสริมและพัฒนากิจการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เชิญโชค ศรีขวัญ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
และกิจกรรมพิเศษ มหาวิทยาลัยมหิดล
4. ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี คณบดีคณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. ดร.สมศักดิ์ โชคนุกูล ผู้อำนวยการสถาบันปฏิบัติการชุมชน
เพื่อการศึกษาแบบบูรณาการ
มหาวิทยาลัยทักษิณ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เบญจวรรณ อุบลศรี รองคณบดี กำกับดูแลด้านนโยบาย
และแผน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
7. รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราภรณ์ พุ่มปิ่นคำ หัวหน้าสำนักวิชาการพยาบาล
สำนักงานคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูล ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการอ่านบันทึกคำให้การสัมภาษณ์ และรายละเอียดที่ได้จากการถอดคำให้การสัมภาษณ์ทั้งหมด จัดพิมพ์และถอดเทป สรุป จำแนก จัดกลุ่มข้อความการให้สัมภาษณ์เพื่อทำการสรุปสาระสำคัญจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร เกี่ยวกับการนำกระบวนการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย จากนั้นผู้วิจัยจะนำเสนอผลที่ได้ในรูปความถี่ของแต่ละแนวโน้มและความเรียง

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดและการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ฉบับร่าง และการวิพากษ์โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

เป็นขั้นตอนการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ฉบับร่าง ตามบริบทของมหาวิทยาลัยบูรพา โดยดำเนินการดังนี้

1. การสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 นำมาบูรณาการตามกรอบแนวคิด ที่พิจารณาเลือก และดำเนินการร่างแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา จากหลักการ แนวคิด ทฤษฎี มาตรฐานของกระบวนการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งผู้วิจัยเลือกมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ ร่วมกับการนำวิธีการจัดทำแผนกลยุทธ์มาใช้ในการพัฒนาเพื่อให้ได้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา ฉบับร่าง

2. การวิพากษ์แนวทางการบริหารจัดการ โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินการวิจัยเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ต่อร่างแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา ด้านความมีประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 ท่าน ดังนี้

1. ศาสตราจารย์ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย องคมนตรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร
3. รองศาสตราจารย์ สุธี เอกะหิตานนท์
4. รองศาสตราจารย์ เทพศักดิ์ ทองนพคุณ
5. ดร.กิตติรัตน์ ณ ระนอง
6. นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง
7. นายนิคม น้อยนอก
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญมา ไทยก้าว
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรพร หล่อสุวรรณกุล
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ทวีลาภ ตันสวัสดิ์
11. ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข
12. ศาสตราจารย์ นายแพทย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์พิสิษฐ์ พิธิยาพรรณ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เรืองประเทืองสุข
15. ดร.เจริญ ชินวานิชย์เจริญ
16. ดร.สมฤดี ศรีจรรยา

ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาคุณสมบัติในข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อตามเกณฑ์ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญที่รับผิดชอบดูแลนโยบายอุดมศึกษาระดับชาติและ/หรือเคยเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ
2. ผู้บริหารหรือเคยทำหน้าที่บริหารสถาบันอุดมศึกษา
3. ผู้บริหารมหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และ/หรือผู้บริหารระดับคณะวิชาที่รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายการบริหารของมหาวิทยาลัยซึ่งกำลังดำรงตำแหน่งในขณะทำการวิจัยครั้งนี้กำลังดำเนินการอยู่

4. นักวิชาการ/ กลุ่มนักวิชาการด้านการศึกษาหรือการบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา
5. นักวิชาการ หรือผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันธุรกิจเพื่อสังคม หรือ คณะกรรมการการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) หรือองค์กรธุรกิจอื่น ๆ ที่เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในภาคธุรกิจ

6. ผู้ใช้บัณฑิต หรือผู้ประกอบการ ที่รับนิสิต นักศึกษาที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมาปฏิบัติงานในองค์กร โดยต้องเป็นระดับผู้บริหารองค์กรที่มีแนวคิดมุ่งมั่นและวิสัยทัศน์ในการดำเนินการกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับการตรวจสอบมาตรฐานการประเมินด้านความมีประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้องและการให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาปรับปรุงร่างแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา

การสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักเกณฑ์การสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เพื่อตรวจสอบการนำไปใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง และการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา ในแต่ละองค์ประกอบของกระบวนการ

2. จัดทำร่างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างโดยการจัดทำรายการข้อคำถาม ให้มีความครอบคลุมขอบข่ายของกระบวนการ กลยุทธ์และแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา

3. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างโดย

3.1 การหาความเที่ยงตรง

ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 – 1.00 ไว้ใช้ และทำการปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2 การหาความเชื่อมั่น

ผู้วิจัย นำแบบสอบถามหลังจากการปรับปรุงของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามแล้วไปใช้ทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารของคณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 15 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's

Alpha Coefficient) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (α) เท่ากับ 0.8792 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (Nunnally, 1978) แล้วนำไปใช้ในการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความมีคุณค่าต่อการนำไปใช้ ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง รายการนี้มีค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องมากที่สุด
- 4 หมายถึง รายการนี้มีค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องมาก
- 3 หมายถึง รายการนี้มีค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องปานกลาง
- 2 หมายถึง รายการนี้มีค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องน้อย
- 1 หมายถึง รายการนี้มีค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องน้อยที่สุด

ส่วนแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อสัมภาษณ์ความคิดเห็นและการให้ข้อเสนอแนะที่มีความครอบคลุมขอบข่ายของกระบวนการ กลยุทธ์และแนวทางการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาปรับปรุงแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการติดต่อขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ในการตอบแบบสอบถามและทำการสัมภาษณ์ โดยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ ในการตอบแบบสอบถามและขอสัมภาษณ์ จากบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียดและการนัดหมาย เพื่อการสัมภาษณ์และรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 22-25)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีค่าต่อการนำไปใช้ ความเป็นไปได้
ความเหมาะสมและความถูกต้องมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีค่าต่อการนำไปใช้ ความเป็นไปได้
ความเหมาะสมและความถูกต้องมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีค่าต่อการนำไปใช้ ความเป็นไปได้
ความเหมาะสมและความถูกต้องปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีค่าต่อการนำไปใช้ ความเป็นไปได้
ความเหมาะสมและความถูกต้องน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีค่าต่อการนำไปใช้ ความเป็นไปได้
ความเหมาะสมและความถูกต้องน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการอ่านบันทึก
คำให้การสัมภาษณ์และรายละเอียดที่ได้จากการถอดคำให้การสัมภาษณ์ทั้งหมด จัดพิมพ์และส่งผล
การถอดเทป สรุป จำแนก จัดกลุ่มข้อความการให้สัมภาษณ์เพื่อทำการสรุปสาระสำคัญจาก
ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงแนวทางการบริหาร
จัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม มาใช้ให้เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยบูรพาต่อไป

3. การปรับปรุงแนวทางการบริหารจัดการ จากการข้อเสนอแนะและผลการวิพากษ์ของ
ผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยจะได้นำแนวทางการบริหารจัดการ ที่ปรับปรุงไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา
คณาจารย์ก่อนนำเสนอ ฉบับจริง

ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแล้วนำเสนอผลการปรับปรุงต่อคณะกรรมการควบคุมคณาจารย์
ก่อนนำแนวทางการบริหารจัดการ ฉบับจริงที่ปรับปรุงแล้วไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

**ขั้นตอนที่ 3 การสอบถามและสัมภาษณ์ผู้ทดลองใช้แนวทางการบริหารจัดการ
เชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม**

โดยนำแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของ
มหาวิทยาลัยบูรพา ที่พัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นฉบับจริงที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับ
คณะพยาบาลศาสตร์ ซึ่งเป็นหน่วยงานภายในของมหาวิทยาลัยบูรพา และทำการประเมินผล
(Strategic Control and Feedback) เพื่อทดสอบประสิทธิภาพและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ
การดำเนินการตามรูปแบบด้วย เช่น นโยบายมหาวิทยาลัย นโยบายของ ส่วนงาน การบริหาร
จัดการทรัพยากร การสนับสนุน ความร่วมมือ เทคโนโลยี เสี่ยงสะท้อนจากผู้รู้รูปแบบหรือ
ปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นขณะดำเนินการวิจัย การประเมินผลดำเนินการประเมินผล
ขณะดำเนินการและ หลังการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบ ซึ่งจะได้ดำเนินการประเมินผล ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความมีคุณค่า ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความถูกต้องและความเหมาะสมของแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมกับระดับการปฏิบัติจริงของผู้บริหารและบุคลากรของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประชากร คือ ผู้บริหารและบุคลากรคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 139 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 103 คน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อความมีคุณค่า ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง เปรียบเทียบกับประเมินระดับการปฏิบัติจริง และการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อประเมินผลการใช้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา ของคณะพยาบาลศาสตร์

การสร้างแบบสอบถาม ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักเกณฑ์การสร้างแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบการนำไปใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง เปรียบเทียบกับประเมินระดับการปฏิบัติจริง และการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อประเมินผลการใช้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา ของคณะพยาบาลศาสตร์ ในแต่ละองค์ประกอบของกระบวนการ
2. จัดทำร่างแบบสอบถาม โดยการจัดทำรายการข้อคำถาม ให้มีความครอบคลุม ขอบข่ายของกระบวนการ กลยุทธ์และแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา

3. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างโดย

3.1 การหาความเที่ยงตรง

ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 – 1.00 ไว้ใช้ และทำการปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2 การหาความเชื่อมั่น

ผู้วิจัย นำแบบสอบถามหลังจากการปรับปรุงของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามแล้วไปให้ทดลองใช้ (Try out) กับบุคลากรของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 15 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรม

สำเร็จรูปในการหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (α) เท่ากับ 0.7592 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (Nunnally, 1978) แล้วนำไปใช้ในการสอบถามผู้บริหารและบุคลากรของ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความมีคุณค่าต่อการนำไปใช้ ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง รายการนี้มีค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องมากที่สุด
- 4 หมายถึง รายการนี้มีค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องมาก
- 3 หมายถึง รายการนี้มีค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องปานกลาง
- 2 หมายถึง รายการนี้มีค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องน้อย
- 1 หมายถึง รายการนี้มีค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องน้อยที่สุด

คะแนนระดับการปฏิบัติจริง

- 5 หมายถึง รายการนี้มีการปฏิบัติจริงที่ส่วนงานของท่านอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง รายการนี้มีการปฏิบัติจริงที่ส่วนงานของท่านอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง รายการนี้มีการปฏิบัติจริงที่ส่วนงานของท่านอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง รายการนี้มีการปฏิบัติจริงที่ส่วนงานของท่านอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง รายการนี้มีการปฏิบัติจริงที่ส่วนงานของท่านอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบ แบบสอบถามและขอสัมภาษณ์ จากบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ไปเก็บ รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียดและการนัดหมายเพื่อการ สัมภาษณ์และรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นกับระดับที่ปฏิบัติจริง โดยใช้การวิเคราะห์ค่าที (t -test) และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 22-25)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00	หมายถึง	มีค่าต่อการนำไปใช้ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสมและความถูกต้องมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50	หมายถึง	มีค่าต่อการนำไปใช้ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสมและความถูกต้องมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50	หมายถึง	มีค่าต่อการนำไปใช้ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสมและความถูกต้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50	หมายถึง	มีค่าต่อการนำไปใช้ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสมและความถูกต้องน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50	หมายถึง	มีค่าต่อการนำไปใช้ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสมและความถูกต้องน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยคะแนนระดับการปฏิบัติจริง ที่คำนวณได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00	หมายถึง	รายการนี้มีการปฏิบัติจริงที่ส่วนงานของท่าน อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50	หมายถึง	รายการนี้มีการปฏิบัติจริงที่ส่วนงานของท่าน อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50	หมายถึง	รายการนี้มีการปฏิบัติจริงที่ส่วนงานของท่าน อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50	หมายถึง	รายการนี้มีการปฏิบัติจริงที่ส่วนงานของท่าน อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50	หมายถึง	รายการนี้มีการปฏิบัติจริงที่ส่วนงานของท่าน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. การประเมินผลลัพธ์ของการใช้แนวทางการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ของมหาวิทยาลัยบูรพา ตามตัวชี้วัดของ โครงการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา

ประชากร คือ จำนวนตัวชี้วัดและเป้าหมายของโครงการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยบูรพาที่ใช้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

กลุ่มตัวอย่าง คือ จำนวนตัวชี้วัดและเป้าหมายของโครงการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยบูรพาที่ใช้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม 2 โครงการ คือ โครงการบูรพาค้นเด็กโสดู่สังคม และโครงการตรวจมวลกระดูกให้แก่ผู้สูงอายุและผู้ที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดภาวะกระดูกพรุน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบบันทึกการประเมินผลลัพธ์ของการใช้แนวทางการบริหารจัดการของโครงการบริการวิชาการแก่สังคมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การสร้างแบบบันทึก

1. ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม โดยให้มีความครอบคลุมเนื้อหาและองค์ประกอบด้านความรับผิดชอบต่อสังคมตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการประเมิน ได้แก่ ประเภทของโครงการ องค์ประกอบของความรับผิดชอบต่อสังคม ชื่อโครงการ ตัวชี้วัด เป้าหมาย และผลลัพธ์ของโครงการ

2. สร้างแบบบันทึกขึ้น โดยนำไปปริกษารูปแบบการบันทึกกับที่ปรึกษาคุณิณพนธ์ เพื่อพัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3. วิธีการประเมินผลลัพธ์ ใช้วิธีการ ตรวจสอบการบรรลุ และไม่บรรลุตามตัวชี้วัดเป้าหมายและผลลัพธ์ของโครงการที่ผู้รับผิดชอบโครงการเป็นผู้กำหนดขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้รับผิดชอบโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบบันทึกข้อมูลที่สร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่

(Frequency) ร้อยละ (Percentage)

3. ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้แนวทางการบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ในการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา

ประชากร คือ ผู้ใช้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ได้แก่ หัวหน้าโครงการ และคณะกรรมการผู้รับผิดชอบโครงการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา 2 โครงการ ได้แก่ โครงการบูรพาค้นเด็กโสดู่สังคม และโครงการตรวจมวลกระดูกให้แก่ผู้สูงอายุและผู้ที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดภาวะกระดูกพรุน จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ใช้รูปแบบที่ได้รับการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 19 คน
(Krejcie & Morgan, 1970, p. 608)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้าน
ความรับผิดชอบต่อสังคม ในการดำเนิน โครงการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การสร้างแบบสอบถาม ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักเกณฑ์การสร้างแบบสอบถามเพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในการดำเนิน โครงการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา

2. จัดทำร่างแบบสอบถาม โดยการจัดทำรายการข้อคำถาม ให้มีความครอบคลุมเนื้อหา
ที่เกี่ยวกับ ความครบถ้วนสมบูรณ์ของรูปแบบ ความสามารถของรูปแบบ ความสะดวกในการ
นำไปใช้ และความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการใช้งาน

3. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดย

3.1 การหาความเที่ยงตรง

ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหาและหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC
ตั้งแต่ 0.5 – 1.00 ไว้ใช้ และทำการปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2 การหาความเชื่อมั่น

ผู้วิจัย นำแบบสอบถามหลังจากการปรับปรุงของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความสอดคล้องของแบบสอบถามแล้วไปใช้ทดลองใช้ (Try out) กับบุคลากรของคณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 15 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรม
สำเร็จรูปในการหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's
Alpha Coefficient) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (α) เท่ากับ 0.7139 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์
ที่ยอมรับได้ (Nunnally, 1978) แล้วนำไปใช้ในการสอบถามผู้บริหารและบุคลากรของ
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง พึงพอใจ มากที่สุด
- 4 หมายถึง พึงพอใจ มาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจ ปานกลาง
- 2 หมายถึง พึงพอใจ น้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจ น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้แนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา จากบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียดและการนัดหมายเพื่อการสอบถามและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 22-25)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับ มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับ น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

โดยผู้วิจัยจะได้นำเสนอแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยบูรพา: กรณีศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ และผลการวิจัย เพื่อประโยชน์ของการนำไปใช้และเผยแพร่ต่อไป